

необхідно звернути на соціальний розвиток екологічної культури цільової аудиторії і максимально можливе координування впливу інформації, щодо органічної продукції за рахунок взаємодії з контактними аудиторіями зовнішнього маркетингового середовища.

Література.

1. Зелений маркетинг в соціальних мережах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sez.hiblogger.net/20758.html>
2. Мамалига С.В. Розвиток ринку органічної продукції в Україні / С.В. Мамалига, А.С. Гловюк // Ефективна економіка – 2016. – № 11. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5245>
3. Органічна політика у 2017 році: 5 векторів розвитку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agropolit.com/spetsproekty/236-organichna-politika-u-2017-rotsi-5-vektoriv-rozvitku> .
4. Market Report «Organic Food: Global Industry Guide», Datamonitor [Electronic resource] – Access mode: <http://www.fastmr.com> – 2010
5. The Organic Trade Association's 2010 Organic Industry Survey [Electronic resource] – Access mode: www.ota.com – 2010

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

***НОСОВА В.А., РОЙ О.О., СТУДЕНТКИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Страховий ринок України не повністю використовує свій потенціал економічного регулювання, розподілу і перерозподілу фінансових ризиків та коштів. Так, за експертними оцінками, сьогодні є застрахованими 10 % ризиків, в той час, як у більшості європейських країн даний показник складає 90 %. Частка вітчизняного страхового ринку у загальноєвропейському страховому обсязі складає лише 0,01 %, що є досить низьким показником враховуючи факт того, що в Україні проживає 7 % населення Європи [1]. Тому актуальним питанням лишається створення цілісної та поетапної програми реформування страхового ринку України із врахуванням усіх специфічних особливостей країни.

---

* Науковий керівник – Луценко О.А., к.е.н., доцент

Страховий ринок – це особливе соціально-економічне середовище, певна сфера економічних стосунків, де об'єктом купівлі/купи/продажу/продажу виступає страховий захист/страховий захист[2]. Головною функцією страхового ринку є акумуляція та розподіл страхового фонду з метою страхового захисту суспільства.

Страхова діяльність належить до найприбутковіших видів світового бізнесу. Діяльність кожного суб'єкта ринкових відносин пов'язана з ризиком, який необхідно попереджувати, зменшувати та фінансувати, на що і спрямована діяльність ринку страхових послуг, який через страхові організації шляхом використання особливих механізмів забезпечує процес безперервного суспільного відтворення.

Ринок страхових послуг є другим за рівнем капіталізації серед інших небанківських фінансових ринків. Аналіз зведених основних показників страхового ринку України протягом 2015-2017 рр. характеризується недостатньою розвиненістю, слабким розвитком інституту перестраховування, нестабільністю фінансового стану окремих страхових компаній, не зважаючи на збільшення кількості страхових компаній, зростання кількості укладених договорів, обсягу надходження страхових премій, що свідчить про збільшення вартості одиниці застрахованого об'єкту[3].

Таким чином, не зважаючи на зростання кількісних показників, інституційні та функціональні характеристики страхового ринку України загалом не відповідають реальним потребам економіки та тенденціям світових страхових ринків, що зумовлює його значне відставання у процесі формування світової фінансової системи.

Окреслені проблеми розвитку страхового ринку дають підстави для розробки концептуальних напрямів його розвитку, здійснення яких дозволить підвищити роль страхування в економічному житті України та сприятиме його інтеграції у світовий економічний простір.

Не зважаючи на значні зусилля держави назустріч страховим компаніям і страхувальникам(прийняття стратегії розвитку страхового ринку України до 2021р., розробка комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 р. та ін.) [4, 5] розвитку страхового ринку України мають сприяти:

- стабілізація фінансового становища всіх суб'єктів економіки і населення;
- розвиток законодавчої бази страхування, яка б враховувала сучасну ситуацію на страховому ринку;
- формування стійких і надійних страхових компаній;

– активізація ролі держави та її органів у зміцненні і розвитку страхового ринку, формування державних пріоритетів у розвитку страхування, створення конкурентного середовища на страховому ринку;

– удосконалення організаційної структури та створення інфраструктури страхового ринку на рівні світових вимог;

– подальший розвиток перестрахування;

– розвиток практичного маркетингу і організація ризик-менеджменту в страховій діяльності.

Література.

1. Інформація про стан і розвиток страхового ринку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nfr.gov.ua/content/informaciya-pro-stan-i-rozvitok.html>.

2. Про страхування: закон України від 04.10.2001 № 2745-III [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2745-15>.

3. Підсумки діяльності страхових компаній України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.forinsurer.com.ua>.

4. Стратегія розвитку страхового ринку України на 2012-2021 рр. офіційний сайт Української Федерації Убезпечення. – Режим доступу: http://ufu.org.ua.activities.strategic_initiatives.

5. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року (Постанова Правління Національного банку України від 18.06. 2015 року № 391) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=18563297>

ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ СТОИМОСТИ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ СПОРТСМЕНОВ НА ТРАНСФЕРНЫХ РЫНКАХ

МАТВИЕНКО А.И., ЗУЕВА Ю.В.,

ПОЛОЦКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ

Благополучие и устойчивое развитие любого профессионального спортивного клуба (ПСК), в первую очередь зависит от человеческого капитала. Поэтому возникает необходимость в тщательно продуманной и последовательной политике в вопросе сбалансирования инвестиций в человеческий капитал и развитие человеческих ресурсов [1, 2, 3, 4], как на уровне отдельных профессиональных команд, так и в целом, на уровне спортивных ассоциаций и федераций.